

BRANKO STANČIĆ

Dana 18. lipnja 1994. u 67. godini života, nakon kratke i teške bolesti, pre-stalo je kucati plemenito srce našega kolege i prijatelja Branka Stančića, dipl. inž. geodezije.

Rođen je u Zagrebu 19. rujna 1927. U svom rodnom gradu završio je osnovno školovanje. Nakon toga Branko se upisuje na Geodetski odjel Državne srednje tehničke škole, koju i završava 1946. godine. Iz ovog je podatka vidljivo da je Brankovo školovanje na srednjoj geodetskoj školi teklo u vrijeme strahota II. svjetskog rata. To je bilo vrijeme patnji, stradanja i borbe za goli život, jednom riječju bila je to mladost bez uobičajenih radosti i veselja. Usprkos svim tim teškoćama Branko i njegova generacija postaju svima znani vedri mladi geometri.

Odmah nakon završetka školovanja Branko se zapošljava u Uredu za izmjeru odnosno »GEOZAVODU« u Ulici kralja Zvonimira. Kao mladi geometar radi pre-težno na terenskim zadacima komasacije zemljišta po ravnoj Slavoniji. Potom odlazi na redovito odsluženje vojnog roka odakle se vraća u istu radnu sredinu.

Željan napredovanja u struci i znanju upisuje studij na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu na kojemu je i diplomirao 1956. godine i stekao zvanje diplomiranog inženjera geodezije.

Po završetku studija Branko se ponovno vraća u Ured za izmjeru. Kada godine 1961. dolazi do diobe Ureda za izmjeru na »Geozavod« i Zavod za fotogrametriju i preseljenja na novu lokaciju u Borongajsku cestu 71, Branko nastavlja svoj radni vijek u Geozavodu. Ta je radna organizacija bila specijalizirana za radove na komasaciji zemljišta, a tek kasnije se bavila i novom izmjerom zemljišta. Branko je u Geozavodu dugo obnašao dužnost tehničkog direktora, pa je morao voditi brigu ne samo o čistoj geodeziji već i o problemima koji su se pojavljivali u radu s ljudima i u cjelokupnom poslovanju poduzeća.

Nakon brojnih godina provedenih na radu u Geozavodu, Branko odlazi kraće vrijeme u »Hidroelektru«, i to na izvođenje geodetskih radova na gradnji nuklearne elektrane »Krško«.

Godine 1978. zasniva radni odnos u Gradskom zavodu za katastar i geodetske poslove grada Zagreba u kojem ostaje sve do odlaska u zasluženu mirovinu 1988. godine. Postavljen je odmah na mjesto načelnika Sektora za katastar u Zaprešiću i tu ostaje gotovo deset godina, da bi pred sam kraj svog službovanja bio premješten u Upravu katastra grada Zagreba.

Naš Branko, ili kako smo ga popularno zvali »DOKTOR«, bio je tih i miran, nenametljiv i uvijek spreman da sasluša svakog sugovornika. Upravo tako tiho i mirno Branko odlazi na svoj posljednji počinak. Iako je mogao još puno godina živjeti i uživati u krugu svoje obitelji, ispriječila se opaka bolest i u kratkom roku odnosi ga iz kruga njegove obitelji i geodetske struke.

Iza Branka ostaju tužni supruga, djeca i unučad, a geodetska struka gubi još jednog stručnjaka i čovjeka koji je živio od geodezije i za geodeziju.

Franjo Pintar